

POLSKA IZBA TURYSTYKI POLISH CHAMBER OF TOURISM

L. dz. 183/PIT/2014

Warszawa, 27 marca 2014 r.

Oddziały
Polskiej Izby Turystyki:

PIT Oddział Dolnośląski
ul. Ruska 46c/8
50-079 Wrocław

PIT Oddział Podlaski
19-950 Białystok
ul. Jana Pawła II 77
tel.(85) 651 99 03
fax 651 16 41

PIT Oddział Kujawsko-
Pomorski
85-222 Bydgoszcz
ul. Czartoryskiego 6
tel. (52) 324 97 04

PIT Oddział Pomorski
80-850 Gdańsk
ul. Rajska 2
tel/fax. (58) 301 72 30

PIT Oddział Śląski
40-004 Katowice
Al. Korfańskiego 8
tel/fax. (32) 253 85 75

PIT Oddział Łódzki
90-423 Łódź
ul. Piotrkowska 87
/w Centrum Informacji
Turystycznej/
tel. 0-510 369 226

PIT Oddział Warmińsko-
Mazurski
10-437 Olsztyn
ul. Dworcowa 48A
tel. (89) 539 01 01 wew. 16
fax 539 11 33

PIT Oddział Mazowiecki
00-322 Warszawa
l. Krakowskie Przedmieście
64/6
tel/fax. (22) 826 55 53

PIT Oddział Małopolski
31-024 Kraków
ul. Szpitalna 32
tel.(12) 428 40 40
fax. 291 05 05

PIT Oddział Wielkopolski
61-062 Poznań
ul. Mściwobora 62/9
tel. (61) 653 36 50
fax 653 36 59

PIT Oddział
Zachodniopomorski
ul. Żółkiewskiego 14
70-346 Szczecin
tel. (91) 484 47 39
fax. 484 12 26

Szanowny Pan
Janusz Cichoń
Sekretarz Stanu

Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych
w Ministerstwie Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

w przesłanym do Pana piśmie z dnia 13.12.2013 r. Polska Izba Turystyki zasygnalizowała konieczność podjęcia prac legislacyjnych w celu przywrócenia do porządku prawnego regulacji określającej szczególnie moment powstania obowiązku podatkowego dla usług turystycznych opodatkowanych według procedury VAT marża, tj. z chwilą ustalenia marży, nie później jednak niż 15. dnia od dnia wykonania usługi (do dnia 31.12.2013 r. ten szczególnie moment powstania obowiązku podatkowego dla usług turystycznych uregulowany był w par. 3 ust. 1 *Rozporządzenia MF z dnia 4.04.2011 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług*).

Podczas spotkania z przedstawicielami Polskiej Izby Turystyki w dniu 14.01.2014 r. Ministerstwo Finansów wskazało, że pozostawienie regulacji określającej moment powstania obowiązku podatkowego dla usług turystycznych w dotychczasowej formie utrzymywałoby stan niezgodności polskich przepisów prawnych z prawem unijnym w zakresie daty powstania obowiązku podatkowego, gdyż *Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28.11.2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej* (dalej: *Dyrektywa VAT*) harmonizująca system podatku VAT na terytorium Unii Europejskiej nie daje państwom członkowskim uprawnienia – na zasadzie odstępstwa od zasady ogólnej – do skorelowania wymagalności podatku VAT z momentem, w którym podatnik jest

w stanie obiektywnie ustalić kwotę marży. Powołano się przy tym na orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 maja 2013 r. w sprawie TNT Express Worldwide C-169/12, w którym Trybunał wskazał, iż „zamiarem ustawodawcy Unii było zharmonizowanie w możliwie najwyższym stopniu momentu powstania obowiązku podatkowego we wszystkich państwach członkowskich w celu zapewnienia jednolitego poboru podatku VAT”. Ministerstwo Finansów wyraziło gotowość do zmiany przepisów regulujących moment powstania obowiązku podatkowego od usług turystycznych opodatkowanych według szczególnej procedury, w celu dostosowania tych regulacji do oczekiwań branży turystycznej i specyficznego modelu opodatkowania tych usług, pod warunkiem, że zaproponowane przez Polską Izbę Turystyki rozwiązanie będzie zgodne z przepisami wspólnotowymi, a w szczególności z przepisem art. 66 Dyrektywy VAT, który w drodze odstępstwa od zasad ogólnych zezwala państwom członkowskim określić moment wymagalności podatku VAT dla określonych transakcji lub określonych kategorii podatników na jeden z trzech następujących sposobów:

- a) nie później niż z datą wystawienia faktury,
- b) nie później niż w momencie otrzymania zapłaty,
- c) jeżeli faktura nie została wystawiona lub została wystawiona z opóźnieniem – w określonym terminie nie później niż z upływem terminu wystawienia faktury lub, jeżeli państwo członkowskie nie ustaliło takiego terminu – w określonym terminie od daty zaistnienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego.

Po przeanalizowaniu dopuszczalnych wariantów rozwiązań Polska Izba Turystyki pragnie przedstawić swoje stanowisko w sprawie oraz propozycje działań, w tym legislacyjnych, ukierunkowanych na złagodzenie skutków nowelizacji ustawy o podatku VAT dla polskich biur podróży.

1. Moment powstania obowiązku podatkowego od usług turystycznych

Od dnia 1 stycznia 2014 r. obowiązek podatkowy od usług turystycznych opodatkowanych według szczególnej procedury, o której mowa w art. 119 ustawy o podatku VAT, powstaje na zasadach ogólnych, tj. w dacie wykonania usługi turystycznej. W porównaniu do poprzednio obowiązującego stanu prawnego nastąpiło zatem przyspieszenie momentu powstania obowiązku podatkowego od usług turystycznych. Z uwagi na fakt, iż na dzień powstania obowiązku podatkowego podatnik jest zobligowany ustalić wysokość podstawy opodatkowania, a więc również kwotę samej marży uzyskanej na imprezie turystycznej, czas pozostający biurom podróży na zgromadzenie dokumentów potwierdzających faktycznie poniesione wydatki dla bezpośredniej korzyści turysty – w celu wyliczenia marży – został zredukowany do minimum.

O praktycznych trudnościach związanych z wyliczeniem marży na dzień wykonania usługi turystycznej

Polska Izba Turystyki wspomniała w poprzednim piśmie skierowanym do Ministerstwa Finansów z dnia 13.12.2013 r., wskazując (jako konsekwencję tego stanu rzeczy) na konieczność dokonywania ciągłych modyfikacji wewnętrznych rejestrów oraz składania licznych korekt deklaracji na podatek VAT.

Ministerstwo Finansów dostrzegając istotę problemu wyraziło wstępną gotowość do zmiany przepisów ustawy o podatku VAT poprzez wprowadzenie szczególnego momentu powstania obowiązku podatkowego od usług turystycznych opodatkowanych według mechanizmu VAT marża, pozostawiając w gestii Polskiej Izby Turystyki wybór rozwiązania odpowiadającego środowisku, które Izba reprezentuje.

Polska Izba Turystyki wyraża jednak przekonanie, iż żadna z trzech wymienionych powyżej opcji, a więc mieszczących się w granicach upoważnienia wynikającego z przepisów Dyrektywy VAT, nie jest rozwiązaniem korzystniejszym od obecnie obowiązującej – w odniesieniu do usług turystycznych - zasady ogólnej.

Pierwsze z możliwych rozwiązań, tj. obowiązek podatkowy w dacie wystawienia faktury, powodowałoby w praktyce konieczność rozpoznania obowiązku podatkowego przed wykonaniem usługi turystycznej, gdyż klienci częstokroć domagają się od biur podróży wystawienia faktury zanim impreza turystyczna się rozpocznie, przykładowo na okoliczność wpłaty przez nich zaliczki/przedpłaty (samo potwierdzenie zapłaty jest dla klientów niewystarczające).

Drugi dopuszczalny wariant, tj. obowiązek podatkowy nie później niż w momencie otrzymania zapłaty, jest dla biur podróży rozwiązaniem najgorszym z możliwych, gdyż w większości przypadków zapłata za usługę turystyczną następuje przed wykonaniem usługi turystycznej. Biura podróży byłyby zmuszone ustalać kwotę marży na długo przed wykonaniem usługi turystycznej, co byłoby zabiegiem niemożliwym do zrealizowania. (szerzej na temat niewykonalności tego zadania w kolejnym punkcie niniejszego pisma).

Trzecia opcja ściśle wiąże się z pierwszym rozwiązaniem, gdyż termin ten uzależniony jest od braku faktury lub wystawienia jej z opóźnieniem. Stąd rozwiązanie to nie może być również brane pod uwagę.

Powyższe oznaczają, że żaden z wariantów aprobowanych przepisami Dyrektywy VAT (zarówno obowiązek podatkowy wynikający z zasady ogólnej, tj. data wykonania usługi, jak również rozwiązania alternatywne na zasadzie odstępstwa od zasady ogólnej) nie jest w istocie rzeczy przystosowany do specyficznego modelu opodatkowania usług turystycznych.

Polska Izba Turystyki jest w związku z tym przekonana o konieczności zmiany przepisów Dyrektywy VAT, dlatego pragnie zachęcić Ministerstwo Finansów do podjęcia rozmów z Komisją Europejską na temat ewentualnej nowelizacji Dyrektywy 2006/112/WE w zakresie, w jakim obecne regulacje unijne

uniemożliwiają państwom członkowskim wprowadzenie do wewnętrznego porządku prawnego szczególnego momentu powstania obowiązku podatkowego dla usług turystycznych, dostosowanego do specyficznego sposobu ustalania podstawy opodatkowania VAT tego rodzaju działalności. Jednocześnie Polska Izba Turystyki wyraża gotowość wsparcia Ministra Finansów w tych działaniach poprzez aktywny udział w procesie agitacyjnym Europejskiego Związku Biur Podróży Unii Europejskiej ECTAA, którego Polska Izba Turystyki jest członkiem.

Zdając sobie jednak sprawę z tego, iż ewentualna nowelizacja przepisów Dyrektywy VAT byłaby procesem długotrwałym, Polska Izba Turystyki proponuje również podjęcie bezzwłocznych działań ukierunkowanych na złagodzenie skutków przyspieszenia momentu powstania obowiązku podatkowego dla usług turystycznych, poprzez zmianę regulacji dotyczących daty wystawiania faktur VAT (szczegóły poniżej).

Wraz z przyspieszeniem momentu powstania obowiązku podatkowego od usług turystycznych opodatkowanych w systemie VAT marża (czego konsekwencją jest jednocześnie skrócenie terminu na wyliczenie kwoty marży uwzględniającej faktycznie poniesione koszty), z dniem 1 stycznia 2014 r. wydłużono termin na wystawienie faktury VAT przez polskich podatników, od których biura podróży nabywają towary/usługi dla bezpośredniej korzyści turysty. W tym miejscu należy przywołać fragment orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29.10.2013 r. (sygn. I FSK 1621/12), który w sprawie dotyczącej opodatkowania podatkiem VAT usług turystycznych podkreślił, iż „obowiązkiem podatnika jest prawidłowe określenie wysokości podstawy opodatkowania w momencie powstania obowiązku podatkowego.” W konsekwencji na biura podróży został nałożony obowiązek w praktyce niemożliwy do zrealizowania, tj. konieczność ustalenia faktycznej kwoty marży na podstawie wiarygodnej dokumentacji (dokumenty księgowe obce) najpóźniej w momencie wykonania usługi turystycznej, podczas gdy podstawowe dokumenty (faktury) potwierdzające nabycie towarów/usług dla bezpośredniej korzyści turysty będą spływać do biur podróży jeszcze długo po wykonaniu usługi turystycznej (w świetle obowiązujących przepisów kontrahenci mają prawo wystawić fakturę na biuro podróży do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wykonali usługę/dostarczyli towar). Wprowadzone rozwiązanie jest zatem niezgodne z jedną z podstawowych zasad praworządności, zgodnie z którą dobre prawo nie wymaga rzeczy niemożliwych od adresata (łac. *Impossibilia nulla obligatio est*). Ponadto utrzymanie tego *status quo* prowadziłoby do naruszenia zasady neutralności podatku VAT, gdyż na dzień powstania obowiązku podatkowego podatnik nie miałby realnej szansy na obniżenie swojej marży o faktycznie poniesione wydatki z uwagi na brak możliwości przedstawienia dowodu ich poniesienia w postaci faktur zakupu.

Z uwagi na wykazaną powyżej kolizję i niedopasowanie regulacji w zakresie terminów wystawiania faktur do przepisów nakładających na biura podróży obowiązek wyliczenia marży na dzień wykonania usługi

turystycznej, Polska Izba Turystyki proponuje wprowadzić do porządku prawnego zasadę, zgodnie z którą podatnicy dokonujący sprzedaży na rzecz organizatorów turystyki w rozumieniu przepisów *Ustawy z dnia 29.08.1997 r. o usługach turystycznych* byłiby zobowiązani na ich żądanie wystawić fakturę dokumentującą sprzedaż bądź otrzymanie całości lub części zapłaty w następujących terminach:

- a) nie później niż 7. dnia od dnia dokonania sprzedaży bądź też odpowiednio od dnia otrzymania całości lub części zapłaty – jeżeli żądanie wystawienia faktury zostało zgłoszone przed dokonaniem sprzedaży bądź odpowiednio przed otrzymaniem całości lub części zapłaty;
- b) nie później niż 7. dnia od dnia zgłoszenia żądania – jeżeli żądanie wystawienia faktury zostało zgłoszone po dniu dokonania sprzedaży bądź otrzymania całości lub części zapłaty;

Wprowadzenie w życie zaproponowanej regulacji nie uwolniłoby z pewnością biur podróży od wszelkich problemów i trudności wynikających z obowiązujących od dnia 1 stycznia 2014 r. nowych przepisów ustawy o podatku VAT (jedynym remedium wydaje się być nowelizacja Dyrektywy VAT), nie mniej jednak byłoby to pewne wyjście z tej trudnej sytuacji (o charakterze przejściowym), a z pewnością istotne odciążenie dla tych przedsiębiorstw turystycznych, które zajmują się turystyką krajową oraz przyjazdową.

Przedsiębiorstwa turystyczne trudniące się turystyką wyjazdową nie mają wpływu na terminy wystawienia faktur czy też innych dokumentów przez swoich kontrahentów zarówno z krajów UE oraz i krajów pozaunijnych, od których nabywają towary/usługi dla bezpośredniej korzyści turysty. W praktyce dokumenty te spływają do biur podróży często wiele dni czy też nawet tygodni po wykonaniu usługi turystycznej, a więc po dacie powstania obowiązku podatkowego w podatku VAT. Dodatkowym utrudnieniem jest również zmienność kursów walut, która wpływa na ostateczną wysokość faktycznego kosztu towaru/usługi, a tym samym rodzi konieczność dokonywania korekt rejestrów oraz deklaracji.

W celu uproszczenia rozliczeń Polska Izba Turystyki proponuje wprowadzić do porządku prawnego regulację zakładającą, iż w przypadku, gdy po ustaleniu marży - na podstawie innych dokumentów aniżeli faktura, w szczególności na podstawie zawartych umów, zamówień, potwierdzeń rezerwacji - podatnik otrzymał fakturę bądź fakturę korygującą dokumentującą wydatki poniesione dla bezpośredniej korzyści turysty, jest on uprawniony do ewentualnej korekty podstawy opodatkowania w rozliczeniu za okres, w którym otrzymał przedmiotową fakturę bądź fakturę korygującą.

2. Otrzymanie zaliczki na poczet usługi turystycznej a obowiązek podatkowy VAT

W opublikowanych w dniu 31.12.2013 r. na stronie Ministerstwa Finansów wyjaśnieniach dotyczących zmian w zakresie określania momentu powstania obowiązku podatkowego w VAT od dnia 1 stycznia 2014

r., w odniesieniu do usług turystycznych opodatkowanych według szczególnej procedury Ministerstwo Finansów wyraziło następujący pogląd: *„jeśli przed wykonaniem usługi [turystycznej] zostanie uiszczona całość lub część należnej z tytułu wykonania usługi zapłaty obowiązek powstanie z tą chwilą i w części otrzymanej zapłaty.”*

Z tym stanowiskiem Ministerstwa Finansów Polska Izba Turystyki nie może się zgodzić. Zdaniem Izby otrzymanie zaliczki na poczet usługi turystycznej opodatkowanej w systemie VAT marża nie rodzi obowiązku podatkowego w podatku VAT. Przemawiają za tym następujące argumenty:

- Przepis art. 19a ust. 8 ustawy o podatku VAT w zakresie, w jakim zobowiązuje do rozpoznania obowiązku podatkowego z tytułu otrzymania zaliczki/przedpłaty na poczet usługi turystycznej opodatkowanej według szczególnej procedury, jest niezgodny z prawem wspólnotowym.

Na wadliwość przepisu art. 19a ust. 8 ustawy o podatku VAT przewidującego opodatkowanie zaliczek otrzymanych na poczet usług turystycznych opodatkowanych w systemie VAT marża wskazuje wyraźnie analiza przepisu art. 65 Dyrektywy VAT, zgodnie z którym *„w przypadku wpłaty zaliczek przed dostawą towarów lub świadczeniem usług, VAT staje się wymagalny w momencie otrzymania wpłaty i naliczany jest od wysokości otrzymanej wpłaty.”* Wymóg wyliczania kwoty podatku z tytułu otrzymania zaliczki przed wykonaniem świadczenia od wysokości otrzymanej wpłaty bazuje na założeniu, że podstawą opodatkowania podatkiem jest wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną lub którą dostawca lub usługodawca otrzyma w zamian za świadczenie. Tymczasem podstawą opodatkowania usług turystycznych - również w myśl Dyrektywy VAT - jest kwota marży pomniejszona o należny podatek. W konsekwencji ewentualny podatek VAT z tytułu otrzymania zaliczki na poczet usługi turystycznej powinien być również wyliczany od kwoty marży, gdyż otrzymanie zaliczki nie jest odrębnym przedmiotem opodatkowania, lecz jest ściśle związane z przyszłą usługą turystyczną. Wspomniany przepis Dyrektywy VAT nie przewiduje zatem możliwości wyliczenia kwoty podatku z tytułu otrzymania zaliczki od kwoty marży, co może oznaczać (przyjmując racjonalność działań unijnego ustawodawcy), że okoliczność otrzymania zaliczki na poczet usługi turystycznej nie rodzi obowiązku podatkowego. Jak wskazał bowiem Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w orzeczeniu z dnia 19.12.2012 r. (sprawa C-549/11), *„artykuł 65 dyrektywy, zgodnie z którym w razie wpłaty zaliczki przed dostawą towarów lub świadczeniem usługi podatek staje się wymagalny w chwili otrzymania tej wpłaty w odpowiadającej tej wpłacie wysokości, stanowi wyjątek od zasady określonej w art. 63 [zasady ogólne] i jako taki powinien być interpretowany ściśle.”* Analogiczne stanowisko Trybunał zaprezentował również w orzeczeniu z dnia 21.02.2006 r. (sprawa C-419/02). Oznacza to, że organy podatkowe nie powinny nakładać na biuro podróży obowiązku podatkowego z tytułu otrzymanej zaliczki na poczet usługi turystycznej, skoro w świetle przepisu art. 65 Dyrektywy VAT istnieją wątpliwości czy w

związku z opodatkowaniem samej usługi turystycznej według szczególnej procedury VAT marża otrzymana zaliczka rodzi w ogóle obowiązek podatkowy.

- Na dzień otrzymania zaliczki ustalenie podstawy opodatkowania (kwoty marży), a tym samym wyliczenie należnego podatku VAT, nie jest możliwe;

W piśmie z dnia 13.12.2013 r. Polska Izba Turystyki sygnalizowała, że w praktyce wyliczenie marży na dzień otrzymania zaliczki/przedpłaty będzie niewykonalne, gdyż wysokość marży na imprezie turystycznej jest znana podatnikowi najwcześniej w momencie wykonania usługi. Podtrzymując to stanowisko Izba pragnie przedstawić Ministerstwu Finansów okoliczności i argumenty dowodzące słuszności tego twierdzenia:

- ostateczna wysokość kosztów uzależniona jest m.in. od ilości uczestników danej imprezy turystycznej, a ta jest znana dopiero w dniu wyjazdu;
- na dzień otrzymania zaliczki organizator turystyki nie wie czy dane usługi dla bezpośredniej korzyści turysty (przykładowo transportowe) będzie świadczył przy wykorzystaniu własnego zaplecza personalnego oraz technicznego (a więc jako tzw. usługa własna opodatkowana na zasadach ogólnych), czy też usługi te zakupi od innego podatnika (uwzględniając wydatek przy wyliczaniu marży);
- zmienność kursów walut (faktyczna wysokość kosztów wyrażonych w walucie obcej jest determinowana kursem waluty, którego na dzień otrzymania zaliczki z natury rzeczy nie sposób przewidzieć);
- w przypadku imprezy o charakterze mieszanym (tj. świadczonej częściowo na terytorium Unii Europejskiej oraz częściowo poza jej terytorium) podatnik nie jest w stanie ustalić proporcji w jakiej otrzymana kwota zaliczki/przedpłaty będzie opodatkowana stawką 23% (usługa świadczona na terytorium UE) a jaka według stawki 0% (usługa świadczona poza terytorium UE). W praktyce proporcję tą wylicza się w oparciu o udział kosztów poniesionych na terytorium UE (odpowiednio poza terytorium UE) w łącznej kwocie kosztów obcych poniesionych dla bezpośredniej korzyści turysty – koszty te na dzień otrzymania zaliczki nie są znane;

Powyższe argumenty dowodzą, że na dzień otrzymania zaliczki/przedpłaty na poczet usługi turystycznej wyliczenie kwoty marży jest niewykonalne. Obiektywny brak możliwości ustalenia podstawy opodatkowania nie daje podstaw do wyliczenia i odprowadzenia kwoty podatku. Stanowisko to zostało zaprezentowane m.in. przez Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji indywidualnej z dnia 23.08.2012 r. (sygn. IPTPP2/443-511/12-5/KW). Zdaniem organu podatkowego „otrzymanie ww. przedpłat

- zaliczek nie wiąże się z powstaniem obowiązku podatkowego objętego „systemem VAT marża”, ponieważ w momencie wpływu na rachunek bankowy tychże przedpłat - zaliczek Wnioskodawca nie zna jeszcze kwoty nabycia przedmiotowych towarów, a tym samym kwoty marży.” Przywołana interpretacja dotyczy wprowadzie opodatkowania w systemie VAT marża zaliczek na poczet sprzedaży towarów kolekcjonerskich, a nie usług turystycznych. Nie mniej jednak, skoro zasady ustalania podstawy opodatkowania w obu przypadkach bazują na tym samym modelu opodatkowania (marży), Polska Izba Turystyki nie dostrzega żadnych powodów do różnicowania konsekwencji podatkowych otrzymania zaliczki/przedpłaty dla tych dwóch rodzajów transakcji. W przeciwnym wypadku doszłoby do sytuacji, w której zakres przedmiotowy opodatkowania wynikałby nie z ustawy, lecz z indywidualnej wykładni prawa podatkowego, naruszając tym samym art. 217 Konstytucji RP, zgodnie z którym nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania następuje w drodze ustawy. Stwierdzenie to wspiera bogate orzecznictwo sądów administracyjnych. Przykładowo w orzeczeniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 11.12.2013 r. (sygn. I SA/Lu 1006/13) sąd podkreślił, iż „podstawa opodatkowania musi być unormowana w ustawie, żeby stwierdzić istnienie obowiązku podatkowego w porządku prawnym.” A contrario, brak podstawy opodatkowania oznacza brak obowiązku podatkowego.

Mając na uwadze powyższe, **Polska Izba Turystyki wnosi o wydanie przez Ministra Finansów interpretacji ogólnej potwierdzającej brak obowiązku podatkowego z tytułu otrzymania całości lub części zapłaty (w szczególności przedpłaty, zaliczki, zadatku) przed wykonaniem usługi turystycznej.** W przeciwnym wypadku istnieje realne zagrożenie, że organy podatkowe kierując się wyjaśnieniami Ministerstwa Finansów będą domagać się od biur podróży odprowadzenia należności podatkowej z tytułu otrzymania zaliczki/przedpłaty wyliczonej od całości otrzymanej kwoty, co bez wątpienia odbije się na kondycji finansowej biur podróży i doprowadzi wiele z nich do upadłości.

Polska Izba Turystyki przypomina, iż genezą wprowadzenia uregulowań składających się na procedurę VAT marża dla usług turystycznych było uproszczenie i ułatwienie rozliczeń z tytułu podatku VAT dla biur podróży. Tymczasem z napływających do Izby informacji wynika, że zarówno przedsiębiorstwa turystyczne jak również same organy podatkowe nie wiedzą, w jaki sposób rozliczać usługi turystyczne w systemie VAT marża po dniu 31 grudnia 2013 r. Wątpliwości te dotyczą w szczególności kwestii rozliczania zaliczek/przedpłat na poczet usług turystycznych, dlatego Izba wnosi o wdrożenie szczególnie w tym zakresie proponowanych działań.

Ostatnio przeprowadzona nowelizacja ustawy o podatku VAT w znacznym stopniu skomplikowała te rozliczenia, prowadząc do wzrostu obciążeń fiskalnych i zmniejszając w ten sposób konkurencyjność polskich biur podróży na rynku europejskim. Racjonalna polityka gospodarcza rządu powinna inicjować

oraz wspierać działania służące przewyżczeniu barier fiskalnych i administracyjnych w prowadzeniu biznesu, a nie obarczać przedsiębiorstwa dodatkowymi wymogami formalnymi i obciążeniami fiskalnymi, które w ostateczności nie przyniosą korzyści dla budżetu państwa w postaci dodatkowych wpływów podatkowych.

Z uwagi na powyższe Polska Izba Turystyki wnosi o podjęcie sugerowanych działań zmierzających do złagodzenia negatywnych skutków zmiany przepisów ustawy o podatku VAT dla rodzimej branży turystycznej.

Z poważaniem

Paweł Niewiadomski

Paweł Niewiadomski
Prezes Polskiej Izby Turystyki